

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-364

02.03.2018

Голові Комітету Верховної Ради
України з питань культури
і духовності

КНЯЖИЦЬКОМУ М.Л.

Шановний Миколо Леонідовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Констанкевич І. М., оголошений на засіданні Верховної Ради України 2 березня 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ
КОНСТАНКЕВИЧ ІРИНА МИРОСЛАВІВНА

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

28.02.2018 №451/108

Голові Комітету Верховної Ради України
Княжицькому Миколі Леонідовичу

Віце-прем'єр-міністру України
Кириленку В'ячеславу Анатолійовичу

Віце-прем'єр-міністру України
Розенку Павлу Валерійовичу

Міністру культури України
Нищуку Євгене Миколайовичу

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Щодо відзначення на державному рівні
90-річчя від дня народження
Євгена Сверстюка

Шановний Миколо Леонідовичу!

Шановний В'ячеславе Анатолійовичу!

Шановний Павле Валерійовичу!

Шановний Євгене Миколайовичу!

Вже три роки, як завершився життєвий шлях визначного волинського літературознавця і письменника Євгена Сверстюка. Євген Сверстюк один із найяскравіших і найпринциповіших шістдесятників, котрий казав: «коли не видно ясних доріг і сонячних плаїв, безсумнівною дорогою є найважча – дорога шляхетна», досліджував творчість М. Гоголя, Т. Шевченка, І. Франка, засновник православної газети «Наша віра», президент Українського ПЕН-клубу, автор одного з найважливіших текстів українського самвидаву - «З приводу процесу над Погружальським».

На початку 60-х Євген Сверстюк став організатором напівлегальних українських вечорів і зборів, автором полум'яних противладних есе, учасником акцій протесту щодо репресій української інтелігенції.

У 1959, 1960, 1961, 1965 (за виступи проти дискримінації української культури), 1972 (за промову на похороні Дмитра Зерова) роках його звільняли з роботи за політичними мотивами. Переслідуваний протягом років за участь у «Самвидаві» і протести проти арештів і незаконних судів, у січні 1972 року — заарештований і в березні 1973 засуджений за статтею 62 ч. I КК УРСР за виготовлення і розповсюдження документів «самвидаву» до семи років таборів (відбував у ВС — 389/36 у Пермській області: на завершення отримав 15 діб карцеру, де сидів із кримінальними в'язнями, уник «програмованого» адміністрацією «зони» конфлікту з ними, вони на прощання подарували іконку)

та п'яти років заслання (з лютого 1979-го — столяр геологічної експедиції в Бурятії). З жовтня 1983 до 1988 працював столяром на київській фабриці індпошиву № 2.

Влітку 1987 року з Сергієм Набокою (голова ради), Олесем Шевченком, Ольгою-Гейко-Матусевич, Віталієм Шевченком, Миколою Матусевичем та іншими створили Український культурологічний клуб (УКК). Влітку 1988 року разом з товаришами із УКК відзначили біля пам'ятника св. Володимиру 1000-ліття Хрещення Русі в день початку «офіційного святкування» у Москві, незважаючи на «тупцання чоловіків у чорних капелюхах». Інформацію про подію масово передруковували за кордоном.

Після проголошення незалежності України був активним ідеологом дерадянзації країни. Широко відомі його публікації, присвячені подоланню радянського спадку в духовному житті: «Наші полиці заставлені книжками совєтської епохи. Більшість із них ніколи не будуть прочитані. І не тому, що перейняті духом зужитої ідеології. Основна їхня вада — лжесвідчення. Вони неправдиві, бо оминають важливе, але не суголосне з партійною ідеологією, акцентують дрібне і другорядне, що не сприяє розумінню часу і людини. Книжка, яка не дає правдивих свідчень чи то на догоду замовникові, чи з безпринципності автора, не має вартості...».

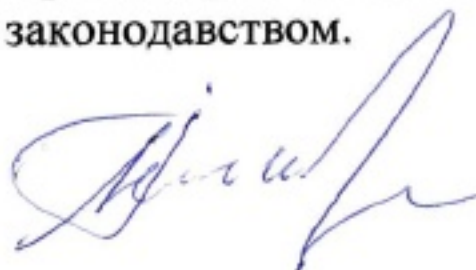
Згідно з Указом Президента України «Про нагородження Є. Сверстюка орденом Свободи» від 25 листопада 2008 р. № 1075/2008, нагороджений Орденом Свободи «...за видатні заслуги в утвердженні суверенітету та незалежності України, мужність і самовідданість у відстоюванні прав і свобод людини, плідну літературно-публіцистичну діяльність та з нагоди Дня Свободи...». Він є одним з учасників ініціативної групи «Першого грудня» — створеного у 2011 році об'єднання українських інтелектуалів та громадських діячів. У її складі був одним з авторів Національного акту свободи — пропонуваного Верховній Раді України суспільного договору, який був опублікований 14 лютого 2014 року і мав на меті знайти шляхи виходу з політичної кризи.

Помер 1 грудня 2014 року на 86 році життя. Він був завжди людиною, яка не визнавала компромісів, і заради правди був готовий рухатися проти течії, попри моральний і фізичний тиск.

Враховуючи значний внесок у справу збереження, примноження, популяризації культурної спадщини України, активну громадянську позицію, особисті заслуги у розвитку культури, керуючись ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу вжити заходів щодо відзначення на державному рівні цього року 90-річчя від дня народження видатного діяча, українського літературного критика, есеїста, поета, політв'язня радянського режиму Євгена Олександровича Сверстюка, зокрема, щодо заснування відзнаки, премії його імені, іменування об'єктів, встановлення меморіальних об'єктів, інше.

Про результати розгляду цього запиту прошу повідомити мене у термін, визначений чинним законодавством.

З повагою

Ірина Констанкевич
(посв.452)